

25 februari 2024

Mooiweer in Meppel

Een deel van het publiek dat niet voor maar áchter het orkest zit: wie het Concertgebouw in Amsterdam kent, weet waarover we het hebben.

We waren in Meppel in het kader van Het Enige Echte Meppeler Huiskamerfestival, een achterneefje van het landelijke Gluren bij de Buren. Elf huiskamers boden plaats aan elf muzikale acts. Wij waren te gast bij Roel, die voor de juiste sfeer had gezorgd. Een slinger van vlaggetjes verleende het geheel een vrolijk tintje, en ook de slordig belegde broodjes en de uitgeserveerde bekertjes wijn zetten de toon. Het was feest in de tent.

Het merendeel van de bezoekers streek neer in de huiskamer, maar een select gezelschap prefereerde de zitplaatsen naast/achter de band. En wij zaten er tussenin. Stuck in the middle. In het Concertgebouw van Meppel, zou je kunnen zeggen.

Instrumentair gezien hadden we een primeur: Janjaap had de Wurlitzer verruild voor de piano van Roel. Dat klonk heel goed. De bas ging voor de troepen uit. Het is weer eens wat anders.

De organisatie had de speeltijden vrijgelaten, en in overleg met Roel hadden we besloten twee sets van drie à vier kwartier te spelen. De tent was vol met bekende en onbekende gezichten, de liedjes speelden lekker weg, en met name het (bijna) a capella gedeelte bij Buiten Wonen oogste veel lof.

Het was een welbestede middag. Bij wijze van naprogramma nam Roel nog even plaats achter de piano, en op de klanken van Droomland konden we onze spullen ingeladen.

Ook in Meppel gaan ze met de pet rond, niet om de kas van de organisatie te spekken, maar om geld op de halen voor de uitvoerende musici, een gebaar dat we zeker op waarde wisten te schatten.

Meppel was even the place to be geweest. Met een tevreden glimlach om de mond reden we terug naar huis. Het Enige Echte Meppeler Huiskamerfestival: prachtig initiatief. Uiteraard met dank aan Roel en Dinie (Ijsselmuidenaren kom je werkelijk overal tegen!), en aan Madelief, Jasmijn en Mees voor de blosjes op de wangen.

Bas-Jan